

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.577 van 11 mei 1998
in de zaak A. 77.641/IX-1039.**

In zake : Frans SMOLDERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. RAUWS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen (NMBS),
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD
en Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Frans SMOLDERS
op 17 februari 1998 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- de beslissing van 31 december 1997, ontvangen op
6 januari 1998, van de gedelegeerd bestuurder waarbij
hij vanaf 1 januari 1998 wordt aangesteld bij de
afdeling Ondersteunende Diensten VR.09 van de
Bedrijfseenheid Vracht, zonder opgave van enige func-
tie;
- de aanstelling van ongekende datum van E. PEETERMANS
tot chef van de afdeling "Verkoop en Beheer Inter-
modale Operateurs", en voor zover als nodig van de
gehele reorganisatie door de Nationale Maatschappij
der Belgische Spoorwegen eind 1997 beslist inzake de
bedrijfs- en service-eenheden met aanstelling van de
verantwoordelijken;
- de impliciete maar volgehouden weigering van de
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen het

annulatiearrest uit te voeren door te weigeren verzoeker te regulariseren in de functie van hoofdinspecteur met ingang van 1 december 1988 en door te weigeren hem te herstellen in zijn functie van verantwoordelijke als hoofdinspecteur van de zelfstandige, niet samengevoegde dienst "Gecombineerd Vervoer", nu genaamd de afdeling "Verkoop en Beheer Intermodale Operateurs".

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. RAUWS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker heeft sinds 1 juni 1981 de graad van adjunct-eerste rechtskundig adviseur. Met ingang van 1 maart 1987 wordt hij aangesteld als hoofdinspecteur, verantwoordelijk voor de dienst "Gecombineerd Vervoer". Dit is een benoeming op proef voor één jaar. Indien de kandidaat voldoening geeft, wordt hij na die proefperiode in die graad "geregulariseerd", dit wil zeggen vast benoemd.

1.2. Met een nota van 5 augustus 1988 wordt aan verzoeker evenwel meegedeeld dat de dienst waarover hij de leiding had wordt samengevoegd met een andere dienst en dat hij bijgevolg van zijn functies wordt ontheven. Er wordt voorts in gesteld dat zijn verdere ambtsbezigheden zullen afhangen van zijn al dan niet regularisatie in de graad van hoofdinspecteur.

Verzoeker dient een beroep in tegen de beslissing die hem van zijn functie ontheft en die zijn dienst samenvoegt met een andere dienst. De voorzitter van de Raad van Beheer weigert echter het beroep voor te leggen aan de Raad omdat het een maatregel betreft die niet behoort tot de bevoegdheid van de Raad van Beheer maar wel van de Algemene Directie.

Op 20 december 1988 besluit de Raad van Beheer verzoeker niet te regulariseren en hem met ingang van 1 december 1988 terug te plaatsen in zijn vroegere graad van adjunct-eerste rechtskundig adviseur.

1.3. Verzoeker bestrijdt die drie beslissingen voor de Raad van State, die ze vernietigt door zijn arrest nr. 67.631 van 5 augustus 1997.

De beslissing van de directeur-generaal van de NMBS waarbij verzoeker wordt ontheven van zijn functie van hoofdinspecteur van de dienst "gecombineerd vervoer" en waarbij zijn dienst wordt samengevoegd met een andere dienst, wordt vernietigd wegens onbevoegdheid van de directeur-generaal, respectievelijk de voorzitter; de beslissing van 20 december 1988 waarbij verzoeker niet wordt geregulariseerd tot hoofdinspecteur, maar wordt teruggezet in zijn vroegere graad, wordt vernietigd wegens schending van de hoorplicht.

1.4. In een op 22 september 1997 aangetekend verzonden brief vraagt de raadsman van verzoeker aan de verwerende partij het voornoemde arrest uit te voeren en meer bepaald daartoe :

- verzoeker te regulariseren in zijn functie van hoofdinspecteur;
- het weddeverschil vanaf 1 december 1988 tussen, enerzijds, de vroegere graad van eerste-adjunct rechtskundig adviseur en, anderzijds, hoofdinspecteur uit te betalen;
- de gerechtskosten ten bedrage van 8000 frank te willen betalen.

Op 10 oktober 1997 antwoordt de NMBS daarop dat momenteel wordt onderzocht welke concrete uitvoering de NMBS aan het arrest zal geven en dat verzoeker op de hoogte zal worden gebracht van de resultaten van dit onderzoek.

1.5. Wanneer verzoeker na drie maanden nog geen verder bericht heeft gekregen van de NMBS, schrijft zijn raadsman op 27 november 1997 een aangetekende brief naar de regeringscommissaris bij de NMBS. Hij verzoekt hem het Directiecomité ertoe te verplichten het arrest

nr. 67.631 uit te voeren vóór 10 december 1997. Voor hem betekent dit :

"1) Onmiddellijk herstel van dhr. SMOLDERS in de graad van hoofdinspecteur, bevoegd voor het gecombineerd vervoer.

2) De onmiddellijke betaling van de wedde, die aan deze dienstgraad beantwoordt.

3) In afwachting van een definitieve berekening van het door de verbroken beslissingen van 1987 geleden loonverlies, vermeerderd met de wettelijke intresten, onmiddellijke betaling van een voorschot van 5.000.000 BEF.

4) De onmiddellijke betaling van de gerechtskosten d.i. 8.000 BEF".

Hij verwittigt de regeringscommissaris dat indien die voorwaarden niet worden vervuld hij alle hem ter beschikking staande wettelijke middelen zal gebruiken om de NMBS ertoe te verplichten het arrest te respecteren.

1.6. Op 30 mei 1997 hecht de Raad van Bestuur van de NMBS zijn goedkeuring aan een nieuwe organisatiestructuur van de NMBS die op 1 januari 1998 van kracht wordt.

1.7. Bij brief van 31 december 1997 wordt verzoeker met ingang van 1 januari 1998 binnen het raam van de nieuwe structuur van de NMBS aangewezen voor de afdeling Ondersteunende diensten (VR.09) van de Bedrijfseenheid Vracht.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.8. Bij beslissing van het Directiecomité van 19 december 1997 wordt E. PEETERMANS, eerste inspecteur-afdelingschef, aan het hoofd geplaatst, eveneens vanaf 1 januari 1998, van de afdeling Verkoop en Beheer Intermodale Operateurs.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.9. Op 17 februari 1998 dient verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom teneinde de verwerende partij te dwingen :

- 1) verzoeker volledig te regulariseren als verantwoordelijke van de niet samengevoegde dienst "Verkoop en Beheer Intermodale Operateurs" in de functie van hoofdinspecteur;
- 2) de beslissing van 31 december 1997 waarbij hij wordt geaffecteerd in de afdeling ondersteunende dienst VR.09 van de BE Vracht zonder enige opgave van functie, in te trekken;
- 3) de aanstelling van E. PEETERMANS als chef van de afdeling "Verkoop en Beheer Intermodale Operateurs", in te trekken.

Dit verzoekschrift wordt op 20 februari 1998 betekend aan de verwerende partij die de zending op 24 februari 1998 voor ontvangst aftekent.

1.10. Op 6 maart 1998 laat de gedelegeerd bestuurder aan verzoeker weten dat de vernietiging van de beslissing van 20 december 1988 waarbij hij niet geregulariseerd werd in de graad van hoofdinspecteur en waarbij hij met ingang van 1 december 1988 teruggeplaatst werd in de graad van adjunct-eerste rechtskundig adviseur, tot gevolg heeft dat hij zich opnieuw bevindt in de toestand van stagedoend hoofdinspecteur en dat de Raad van Bestuur opnieuw een beslissing zal nemen over zijn regularisatie in de graad van hoofdinspecteur. Hij deelt hem mee dat hij, gelet op het verslag van zijn gewezen onmiddellijke chef betreffende de wijze waarop hij de functie van hoofdinspecteur heeft vervuld, aan het Directiecomité zal aanraden aan de Raad van Bestuur voor te stellen hem niet te regulariseren. Hij wordt uitgenodigd zijn verweermiddelen tegen de beoordeling door zijn onmiddellijke chef vooraf schriftelijk mee te delen en aanwezig te zijn op de vergadering van het Directiecomité van 23 maart 1998 alwaar hij ze mondeling zal kunnen toelichten;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert dat de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder van 29 en 31 december 1997 houdende de aanstelling van verzoeker en van E. PEETERMANS binnen het raam van de nieuwe organisatiestructuur van de NMBS, zijnde de eerste en de tweede bestreden beslissing, loutere mededelingen zijn van de uitvoering gegeven aan de vroegere beslissing van de Raad van Bestuur van 30 mei 1997 waarbij de nieuwe organisatiestructuur van de NMBS wordt goedgekeurd; dat zij stelt dat de brieven van 29 en 31 december 1997 niets meer zijn dan de mededeling van de benaming en de structuur waar E. PEETERMANS en verzoeker zullen worden aangewezen, zodat zij geen rechtshandelingen zijn en als dusdanig niet voor vernietiging of schorsing vatbaar zijn; dat de verwerende partij tevens aanvoert dat ook wat de weigering tot uitvoering van het arrest betreft, de vordering niet ontvankelijk is daar, eerstens, de NMBS niet de rechtsplicht heeft om verzoeker te "regulariseren" als hoofdinspecteur en, tweedens, zij begonnen is met de uitvoering van het arrest zoals blijkt uit de brief van 6 maart 1998 waarbij verzoeker meegedeeld wordt dat de procedure voor een nieuwe beslissing over zijn regularisatie in gang is gezet;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert dat verzoeker niet aantoont dat de bestreden beslissingen hem benadelen en dat de gevorderde vernietiging die gevolgen ongedaan kan maken, zodat hij niet aantoont dat hij belang heeft bij zijn vordering;

2.2. Overwegende dat over de door de verwerende partij opgeworpen excepties slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien zou blijken dat aan beide, cumula-

tieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan, is voldaan, hetgeen te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn eerste middel een schending van het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 67.631 van 5 augustus 1997 opwerpt; dat hij aanvoert dat de NMBS alleen aan haar rechtsplicht dat arrest uit te voeren voldoet door een nieuwe beslissing omtrent de benoeming van verzoeker in de graad van hoofdinspecteur te nemen, door het door verzoeker ingediende bezwaar tegen de samenvoeging van de afdelingen 50-21 en 50-22 met de dienst 50-3 en zijn ontheffing als verantwoordelijke van eerstgenoemde diensten, aan de raad van beheer voor te leggen en door een einde te maken aan die ontheffing en aan die samenvoeging; dat verzoeker tot slot zegt de schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing te vragen omwille van "de volgehouden impliciete weigering verzoeker te bevorderen tot hoofdinspecteur" en omwille van de "volgehouden weigering verzoeker te herstellen in de leiding van de dienst Verkoop en Beheer Intermodale Operateurs, voorheen de Dienst Gecombineerd Vervoer";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de uitvoering van het vernietigingsarrest impliceert dat verzoeker terug in zijn hoedanigheid van stagedoend hoofdinspecteur moet worden geplaatst; dat zij, wat betreft het samenvoegen van de diensten, betoogt dat het onmogelijk is een uitvoering met terugwerkende kracht te realiseren gelet op de wijzigingen en evoluties die in de structuur van B-cargo hebben plaatsgevonden; dat zij stelt dat de vernietiging van de beslissing tot "niet-regularisering" van verzoeker niet automatisch de "regularisering" van verzoeker met zich meebrengt, nu die vernietiging was gesteund op een schending van de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht, waaruit volgt dat de bestreden beslissing kan worden hernomen met inachtnaam van de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht; dat zij aanvoert dat thans een nieuwe procedure is gestart met inachtnaam van die rechtsbeginselen;

3.1.3. Overwegende dat de vernietiging door het arrest nr. 67.631 van 5 augustus 1997 van de weigering om verzoeker te "regulariseren", dit is vast te benoemen, in de graad van hoofdinspecteur, is gesteund op een schending van de hoorplicht; dat uit het vernietigingsarrest voortvloeit dat de verwerende partij een nieuwe beslissing moet nemen omtrent verzoekers regularisering en hem, vooraleer die beslissing te nemen, in de gelegenheid moet stellen om op nuttige wijze zijn standpunt daaromtrent kenbaar te maken, zowel over die beslissing zelf als over de wezenlijke gegevens die eraan ten grondslag liggen; dat uit dat arrest evenwel niet voortvloeit dat verzoeker het recht heeft om te worden geregulariseerd, nu de vernietiging enkel is gesteund op een proceduregebrek; dat de beslissing tot ontheffing van verzoeker uit zijn functie van diensthoofd van de dienst "Gecombineerd Vervoer" en de samenvoeging van zijn dienst met een andere dienst werd vernietigd op grond van de onbevoegdheid van steller van

de handeling; dat door de vernietiging van die beslissing deze moet worden geacht nooit te hebben bestaan en dat verzoeker moet worden geacht nooit door een beslissing van de directeur-generaal van de NMBS te zijn ontheven van de leiding van zijn dienst en die dienst moet worden geacht nooit door de directeur-generaal te zijn samengevoegd met een andere dienst; dat het gezag van gewijsde van het voornoemde vernietigingsarrest zich er tegen verzet dat de directeur-generaal opnieuw dezelfde beslissing zou nemen, maar niet dat de bevoegde overheden van de NMBS hun diensten herschikken en nieuwe verantwoordelijken aanwijzen en ook de affectatie van verzoeker wijzigen; dat verzoeker bijgevolg noch ingevolge de vernietiging van de beslissing van de directeur-generaal, noch ingevolge de vernietiging van de weigering om hem te regulariseren als hoofd-inspecteur, een recht kan laten gelden op de betrekking van hoofd van de dienst "Gecombineerd Vervoer" of van de dienst die deze is opgevolgd;

Overwegende dat derhalve noch de aanwijzing van E. PEETERMANS tot diensthoofd van de Dienst Verkoop en Beheer Intermodale Operateurs van de NMBS, noch verzoekers aanwijzing voor VR.09 inbreuk maken op het gezag van gewijsde van dat arrest; dat het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel, aangevoerd tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing, de ontstentenis van enige motivering, onder meer in strijd met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aanvoert, deels in samenhang met machtsafwending; dat hij in dit verband stelt dat zijn aanstelling in de zogenaamde Ondersteunende Diensten bij VR.09, zonder opgave van functie, geenszins gemotiveerd is, wat volstrekt onaanvaardbaar is gelet op het feit dat hij destijds substantieel werd gedegradeerd; dat hij ook

aanvoert dat de aanstelling van E. PEETERMANS niet gemotiveerd is, onwettig is en bovendien van machtsafwendig laat blijken omdat die aanstelling in die omstandigheden voorkomt als een middel om te verhinderen dat hij in zijn rechten wordt hersteld;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de aanstellingen van verzoeker en van E. PEETERMANS niet hoefden te worden gemotiveerd omdat het geen eenzijdige rechtshandelingen zijn met individuele strekking, maar loutere mededelingen van de uitvoering die is gegeven aan de beslissing van de Raad van Bestuur van de NMBS van 30 mei 1997 waarbij de nieuwe structuur en organisatie van de NMBS wordt goedgekeurd, die een beslissing met algemene draagwijdte is waarbij de activiteiten en het personeel van de verschillende departementen van de NMBS overgedragen worden aan andere bedrijfseenheden; dat zij stelt dat de activiteiten van de onderscheiden diensten alsook het personeel ervan niet veranderen, maar alleen de benamingen, zodat er geen sprake is van een nieuwe aanstelling, en dat E. PEETERMANS na de herstructurering dezelfde taken blijft uitoefenen; dat zij besluit dat er geen sprake is van een benoeming van E. PEETERMANS, die dezelfde graad behoudt als deze die hij voordien, in juni 1997, reeds bekwam;

3.2.3. Overwegende dat artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de bestuurshandeling waarvoor de verplichting van uitdrukkelijke motivering geldt als volgt definieert :

"De eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur";

dat het derhalve moet gaan om een rechtshandeling, dit wil zeggen om een handeling die rechtsgevolgen teweeg

brengt voor de betrokkene; dat evenwel, in de huidige stand van het geding, nog afgezien van de vraag of de bestreden aanstellingen wel voor vernietiging vatbare rechtshandelingen zijn, de aanstellingen van verzoeker en van E. PEETERMANS naar voor komen als het loutere gevolg van de reorganisatie van de diensten van de NMBS en zij niets anders lijken te zijn dan het bepalen van de plaats die zij zullen bekleden in de nieuwe organisatiestructuur van de NMBS, zonder dat dit als een nieuwe benoeming moet worden gezien, en bijgevolg geen nieuwe rechtsgevolgen veroorzaken; dat bijgevolg de verplichting tot formele motivering niet van toepassing is; dat overigens de aanstelling van verzoeker wel formeel wordt gemotiveerd aangezien wordt verwezen naar de inwerkingtreding van de nieuwe organisatiestructuur; dat hiermede ook de materiële motivering van de bestreden aanstellingen wordt aangegeven; dat het middel niet ernstig is zoverre het is gesteund op de miskennis van de motiveringsplicht; dat aangezien verzoeker geen recht heeft op een regularisatie tot hoofdinspecteur aan het hoofd van de dienst waar thans E. PEETERMANS is aangesteld als diensthoofd, die aanstellingen geen maatregelen kunnen zijn die tot doel hebben het herstel van verzoeker in zijn rechten te verhinderen, zodat het middel ook in zoverre het op machtsafwending is gesteund, niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel, aangevoerd tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing, de schending inroept van artikel 43 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken; dat hij in dit verband aanvoert dat er in de bedrijfseenheid Vracht 12 hogere Franstalige ambtenaren werken, waarvan 2 tweetaligen, tegen 6 Nederlandstaligen, waarvan 3 tweetaligen en dat in BE Vracht de taalverhouding van hen die aan de manager rapporteren 5 Franstaligen tegenover 1 Nederlandstalige bedraagt, zodat de pariteit tussen de beide taalkaders is geschonden;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij de stelling bestrijdt dat in toepassing van de taalwetten de verhouding Nederlandstaligen-Franstaligen binnen elke bedrijfseenheid van de NMBS moet worden vastgesteld; dat zij er op wijst dat het taalevenwicht in de eerste plaats moet worden verwezenlijkt binnen dezelfde trap van de hiërarchie; dat zij stelt dat zij heeft geprobeerd om zoveel mogelijk een evenwichtige verhouding door te trekken binnen de eenheden zelf, maar dat zulks niet steeds realiseerbaar was bij gebrek aan geschikte kandidaten van beide taalrollen; dat zij bovendien aanvoert dat de taalverdeling zoals die door verzoeker wordt aangegeven, totaal onjuist is, en bovendien er op wijst dat E. PEETERMANS tot het tweetalige kader van de tweede trap behoort, wat niet zo is voor verzoeker, die als eentalig Nederlandstalige geen aanspraak kan maken op een betrekking voorbehouden aan een tweetalige;

3.3.3. Overwegende dat het middel enkel kan worden aangevoerd tegen de aanstellingen van verzoeker en E. PEETERMANS bij de Bedrijfseenheid Vracht; dat voor het bepalen van het taalevenwicht de ééntalige kaders en het tweetalige kader niet mogen worden samengeteld, maar dat de toestand afzonderlijk moet worden bekeken voor, enerzijds, de twee ééntalige kaders en, anderzijds, het

tweetalige kader; dat, nog afgezien van de vraag of de bestreden aanstellingen wel voor vernietiging vatbare rechtshandelingen zijn, en daargelaten de vraag of en, in voorkomend geval, in hoeverre het pariteitsvereiste moet worden doorgetrokken naar de bedrijfseenheden, moet worden vastgesteld dat binnen het tweetalige kader er een verhouding van drie tweetalig Nederlandstaligen tegen twee tweetalig Franstaligen bestaat, zodat een verstoring van de pariteit te wijten zou zijn aan de affectatie van een tweetalige van de Nederlandse taalrol en niet aan affectatie van E. PEETERMANS; dat de vernietiging van de aanstelling van verzoeker, die tot de Nederlandse taalrol behoort, uiteraard niet kan bijdragen tot het herstel van het taalevenwicht; dat het middel niet ernstig is;

3.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf mei 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de Raad
van State,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
J. SMETS, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.